

Den hemmelige verden på Bornholm.

Workshop 1, Juni 2021

Sejs Skole

Lucas vågnede op med et sæt. Sveden løb af hans pande. Han havde drømt, at han var i en magisk verden. For Lucas var det, det værste mareridt, for han troede ikke på magi. Heldigvis var det bare en drøm.

Han tørrede sveden af panden og gjorde sig klar til at gå i skole.

Som sædvanlig gik han forbi Emma, for de var bedste venner og fulgtes hver dag til deres skole på Bornholm.

- Øv for en dårlig dag," sagde Lucas, da det gik op for ham, at de skulle have fagdag i magi. Han kæmpede sig gennem de dødsyge timer om drager og tryllestave og grimme hekse. Jeg tror ikke på det bras.

- Nu har jeg fortjent en Krølle-Bølle-is, sagde han, da det endelig ringede ud.

Sammen med Emma gik han hen og købte en Krølle-Bølle- Is.

Den smagte vidunderligt.

Så skete der pludselig noget helt vildt.

Et stort grønt lys skinnede fra skoven.

"Det ser helt magisk ud," sagde Emma.

- Der findes ikke magi, sagde Lucas. Men lad os gå ind og se, hvad det er.

Og det gjorde de.

Udkanten af skoven var lys og grøn. Men efterhånden som de gik længere ind, blev skoven mørk og fæl og lugtede af sved.

- Jeg kan ikke lide det her, sagde Emma. Jeg tror skoven er forhekset.

- Der findes ikke magi. Hvor tit skal jeg sige det, sagde Lucas.

I det øjeblik råbte Emma:

- Arrgh!

og forsvandt ned i et kæmpestort hul.

- Hjælp! råbte hun.

Lucas gik i panik og var lige ved græde.

- EMMA, råbte han. EMMA!

Så sprang han ned i hullet. Med hovedet først for at redde hende.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER

Han faldt

og faldt,

og faldt,

og det føltes, som om han faldt i flere dage. Han kunne faktisk nå at tage sin telefon op af lommen og spille Minecraft og nå at klare Enderdragon, inden han ramte bunden, hvor han landede ved siden af Emma med et bump.

Hullet var mørkt. Over dem var himlen en lillebitte prik i det fjerne.

Lucas følte med hænderne på hullets bund. Bunden var dækket af et stort net.

- Emma. Vi må ud af det her, sagde han.

Men i det samme blev nettet trukket sammen omkring dem, og hejst ind i en hule.

Emma var stiv af skræk. Selv kunne Lucas mærke sit hjerte dunke i halsen.

- KOM SÅ Krølle-Bølle IS! Bliv levende, buldrede en stemme.

Og lige med et sprang en kæmpemæssig levende is ind i hulen.

Det var en vaffelis med seksten kugler. Banan, chokolade, jordbær, ananas, vandmelon, citron og rigtig mange kalorier.

- Wtf, sagde Lucas. En Krølle-bølle-is kan da ikke være levende.

- Jeg kan, sagde Krølle-bølle-isen. Fordi jeg skal redde jer.

Krølle-bølle-isen trak en kniv op af lommen og skar et hul i nettet.

- Tak, sagde Emma og Lucas og kravlede ud.

Men bedst som, de troede, at de var i sikkerhed, blev de grebet af to vagter, som uheldigvis var onde!

Hjælp! Slip os! råbte Lucas.

Men vagterne slap ikke. I stedet smed de Lucas og Emma ind i et mørkt fangehul med tremmer for.

Det var et helt specielt fangehul, for det var kun uhyggeligt om dagen. Om natten lyste rummet op, og det var fyldt med flotte lysende blomster. Lyset var et magisk lys, som kom fra feerne, som lyste, når de var sure. Feerne blev altid rigtig sure, når de var sultne. Derfor havde de brug for noget rigtig dejlig varm larvesuppe, som smagte af gammelt syltetøj og spidde-ring. Spidde-ring er en blanding mellem en larve og en blæksprutte. Feerne spiste løs.

- Vil I ikke også have noget?

- Nej tak, sagde Emma og Lucas og rynkede på næserne. Vi vil hellere have Krølle-Bølle-is.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER

Nu hvor feerne var glade igen, hjalp de Emma og Lucas ud af fængselscellen og op ad hullet.

Tilbage i skoven stod de og missede med øjnene mod solen, der faldt i striber mellem stammerne. Insekter summede, fugle kvidrede, og der duftede af gran.

- Værsgo, sagde feerne og rakte to halskæder frem. Dem skal I have som bevis på jeres tapperhed, og fordi, at I ikke tissede i bukserne af skræk.

- Tusind tak, sagde Lucas og tog halskæden på.

- I skal blot love, at I aldrig fortæller nogen, hvad I har oplevet i den hemmelige verden.

- Må vi komme på besøg igen? spurgte Emma.

- Kun hvis I har Krølle-Bølle-is med. Og det SKAL være den med seksten kugler!

- Ok, sagde Emma.

Så tog de afsked med feerne, og så dem forsvinde ned i hullet.

- Tror du nu på magi Lucas? spurgte Emma.

Lucas kunne ikke sige noget. Han havde en underlig fornemmelse indeni.

Den voksede, mens de gik ved siden af hinanden ud ad skoven.

Det var som at have en varm og sød kugle i maven. Måske lidt som smeltet skumfidus.

Da vejen delte sig, og Emmas hus lå til højre, og Lucas' hus lå til venstre, og de skulle til at sige farvel, stod de lidt i stilhed og så på hinanden. En sommerfugl landede på Emmas hår. Den lignede en lille fe.

Lucas sank noget spyt og tog mod til sig.

- Emma, jeg har noget jeg vil fortælle til dig.

- Jeg har også noget, jeg skal fortælle dig, sagde Emma.

Og så sagde de på samme tid:

- Jeg er forelsket i dig.

Lucas fik varme kinder. Emma var helt rød i hovedet.

Hun gav Lucas et kys på kinden.

Hele verden snurrede rundt. Op var ned. Og ned var op. For hans øjne dansede feer, og jorden følte som skyer af vat.

- Nu tror jeg på magi.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER